

[Finansministeren.]

give, og den, som Pengeinstitutterne, Banker og Sparekasser, kunde give.

Jeg nævner dette for at vise, at Spørgsmaalet om Renteniveauets almindelige Højde i Danmark har været behandlet ogsaa i Ministeriet, ligesom det har været behandlet andre Steder tidligere, og at dette Spørgsmaals Betydning paa ingen Maade har været Regeringen fremmed.

Imidlertid er det jo givet, at Staten ogsaa for sit eget Vedkommende maa tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og undersøge, om den direkte kan gøre noget paa de Omraader, hvor dens Laanevirksomhed har Betydning. Undersøgelser og Overvejelser i den Henseende har været fremme i Regeringen i de senere Maaneder, og det Lovforslag, som jeg her har den Ære at forelægge om disse Forhold, er et Resultat af disse Undersøgelser og Overvejelser. Forholdet er jo det, at Staten paa adskillige Omraader laaner Penge ud til en lav Rente, paa andre til en Rente, der mere bevæger sig efter, hvad jeg kunde kalde Markedsrenten.

Det er paa dette sidste Omraade, at der ligger en Opgave for Staten med Hensyn til at gaa i Spidsen for et almindeligt Forsøg paa at faa Rentesaetserne lavere. Jeg kan da ogsaa sige, at der allerede fra Regeringens Side er gjort saadanne Skridt til Nedsættelse af Renten, hvor det er Staten, der er Kreditor, og hvor den uden Lovbestemmelser kan bestemme, at der skal finde en Nedsættelse Sted af Renten. Jeg skal saaledes nævne, at Renten af Overformynderiets Midler er nedsat fra 5 pCt. p. a. til $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. De Midler indenfor Overformynderiet, som denne Rentenedsættelse angaar — og det er alle de Midler, som der er Mulighed for at røre ved i denne Henseende —, andrager ca. 60 Mill. Kr., og en Rentenedsættelse af $\frac{1}{2}$ pCt. paa dette Omraade vil altsaa for Debitorerne betyde en Besparelse paa 300 000 Kr. aarlig.

Endvidere er Renten for Laan i faste Ejendomme fra Sorø Akademi og Kommunitetet nedsat fra 5 pCt. til $4\frac{1}{2}$ pCt. Da jeg for nogle Dage siden formulerede de Bemærkninger, der er skrevet til det Lovforslag, jeg her skal fremsætte, var Overvejelserne paa dette Punkt ikke tilendebragt, og jeg har derfor i mine Bemærkninger kun kunnet anføre, at dette Spørgsmaal var under Overvejelse. Men det er senere meddelt mig, at disse Overvejelser har ført til, at Undervisningsministeriet har nedsat Renten for Sorø Akademis Midler og for Kommunitetets Midler. Dette er altsaa

Bevis paa, at Regeringen paa saadanne Omraader allerede har taget Skridt dertil.

Naar jeg altsaa her i Dag fremsætter et Lovforslag om dette Forhold, vil ærede Medlemmer forstaa, at det er nødvendigt, fordi Renten paa adskillige Omraader er bundet af Rigsdagsbeslutninger, af Lovbestemmelser, af Anmærkninger i Finansloven o. s. v., og i Stedet for at foretage en majsommelig og besværlig Lovudarbejdelse, hvor man begyndte at rette paa alle de Satser, der her er Tale om, har jeg ment, at Vejen burde være den, at man fra Rigsdagens Side, fra Lovgivningsmagtens Side, gav Finansministeren en almindelig Beføjelse til at foretage en Rentenedsættelse paa de Omraader, der her er Tale om. Det er da ogsaa det, der indeholdes i det Lovforslag, jeg her behandler, idet Hovedindholdet og Hovedparagraffen er en Bestemmelse om, at

„Finansministeren bemyndiges til at foretage en Nedsættelse af den ved Lov, Kontrakt eller paa anden Maade fastsatte Rente af de Midler, som er udlaant direkte af Statskassen eller af de paa Statsregnskabets Status opførte Fonde eller af de af Staten oprettede eller under denne hørende Institutioner“.

Jeg tror, at denne Formulering er saa omfattende, at det vil være muligt at faa alt med, hvad der kan komme ind under en saadan Rentenedsættelse. Det foreslaas, at Rentenedsættelsen træder i Kraft fra førstkommande Forfaldstermin, gældende for det forudgaaende Halvaar. Det vil jo i de allerfleste Tilfælde praktisk talt sige, at Lettelsen træder i Kraft til Juni Termin i indeværende Aar, men altsaa gældende for Tiden fra Juni Termin tilbage til sidste December Termin.

Det foreslaas at indføre en Begrænsning i den Bemyndigelse, der gives Finansministeren. Det hedder derom i Lovforslaget:

„Nedsættelsen kan kun undtagelsesvis foretages for Laan med en fast Rente af under 5 pCt. p. a., og Renten kan ved Nedsættelsen ikke sættes lavere end $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a.“

Jeg har ment, at det var nødvendigt at fastsætte saadanne Rammer for Bemyndigelsens Omfang, idet jeg ikke har ment, at der i dette Forslag skulde ligge et egentligt Rentetilskud fra Statens Side, men blot at man tilsigtede at give Mulighed for at sætte Renten ned til det, som man kan sige er et lavt Niveau i Øjeblikket, maaske lavere, end det er de fleste Steder, men et